

Sygn. akt IV K 593/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 marca 2018r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Małgorzata Nowak-Januchta

Protokolant Sylwia Grędzińska

przy udziale oskarżyciela publicznego: Macieja Zalewskiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 19 grudnia 2017r., 07 lutego 2018r. i 15 marca 2018r.

sprawy **M. M. (1)**

syna S. i B. z d. P.

ur. (...) w W.

oskarżonego o to, że:

od dnia 1 sierpnia 2011 roku w W. uchylając się od opodatkowania nie ujawnił Naczelnikowi Urzędu Celnego (...) w W. podstawy opodatkowania od nabycia wewnątrzwspólnotowego samochodu marki N. (...) nr VIN (...), przez co naraził na uszczuplenie podatek akcyzowy w kwocie 9755 złotych określony decyzją Naczelnika Urzędu Celnego (...) w W. z dnia 20 stycznia 2014 roku o sygn. (...) - (...) (...) - (...)

tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 54 § 1 i 2 k.k.s.

orzeka

I. oskarżonego M. M. (1) uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu;

II. kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IV K 593/16

UZASADNIENIE

M. M. (1) został oskarżony o to, że od dnia 1 sierpnia 2011 r. w W. uchylając się od opodatkowania nie ujawnił Naczelnikowi Urzędu Celnego (...) w W. podstawy opodatkowania od nabycia wewnątrzwspólnotowego samochodu marki N. (...) nr VIN (...), przez co naraził na uszczuplenie podatek akcyzowy w kwocie 9755 złotych określony decyzją Naczelnika Urzędu Celnego (...) w W. z dnia 20 stycznia 2014 roku o sygn. 442000 - (...) (...) - (...), tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 54 § 1 i 2 k.k.s.

Na podstawie materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej Sąd ustalił co następuje:

M. M. (1) w dniu 15 lipca 2011 r. nabył na terenie Polski od firmy (...), będącej wykonawcą budowy autostrady w okolicy T., pojazd marki N. (...) rok. prod. 2007, o nr VIN (...) za kwotę 13.000 euro. Pojazd ten był uprzednio zarejestrowany na terenie Unii Europejskiej jako pojazd ciężarowy. M. M. (1) nabył ww. pojazd dla celów związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą, której przedmiotem był między innymi wyrąb drzewa, pojazd ten miał być

wykorzystywany do przewożenia narzędzi. W tym samym dniu pojazd ten został doprowadzony przez przedstawiciela ww. firmy do miejsca zamieszkania M. M. (1), który otrzymał także komplet oryginalnej, a także przetłumaczonej na język polski dokumentacji dotyczącej historii tego pojazdu, w szczególności jego pierwszej rejestracji na terytorium Republiki Irlandii. Zgodnie z treścią tej dokumentacji nabyty przez M. M. (1) pojazd marki N. (...) o nr VIN (...), rok. prod. 2007 o pojemności silnika (...), został zaklasyfikowany jako samochód ciężarowy (kategoria pojazdu w EU: N1), pojazd ten posiadał typ nadwozia (...), dwa miejsca siedzące w kabinie kierowcy, fabrycznie wbudowaną przegrodę metalową oddzielającą przedział pasażerski od przedziału towarowego, znajdującą się na całej szerokości i wysokości wnętrza pojazdu, która całkowicie oddzielała kabinę kierowcy od przedziału towarowego, przeznaczonego wyłącznie do przewozu towarów i ładunków. W dniu nabycia pojazdu tylna bagażowa część auta, za wyjątkiem tylnej szyby, nie była w całości przeszklona, tylna część auta była od wewnątrz obita blachą. W dniu 14 października 2011 r. nabyty przez M. M. (1) pojazd przeszedł w (...)test” s.c. (...) w W. badania techniczne, w treści wydanego zaświadczenia o przeprowadzonym badaniu technicznym pojazdu wskazano, że jest to pojazd ciężarowy. M. M. (1) zarejestrował ww. pojazd na siebie w Starostwie Powiatowym w W. jako samochód ciężarowy, a następnie pojazd ten był wykorzystywany przez niego jako samochód ciężarowy przy prowadzonej działalności gospodarczej, głównie do przewożenia pól potrzebnych do wyřębu drzew. W lutym 2012 r. M. M. (1) sprzedał ww. pojazd M. K., przy czym jeszcze przed podpisaniem umowy sprzedaży, M. K. jako warunek nabycia tego pojazdu wskazał na konieczność dokonania jego przerobienia i nadania cech samochodu osobowego, na co M. M. (1) się zgodził. Po przelaniu uzgodnionej kwoty ceny pojazdu M. M. (1) zlecił dokonanie jego przeróbki, która polegała między innymi na usunięciu przegrody metalowej oddzielającej przedział pasażerski od przedziału towarowego, zamontowaniu tylnej kanapy pasażerskiej wraz z zagłówkami i pasami bezpieczeństwa oraz zdjęciu blach zamontowanych na szybach bocznych w tylnej części pojazdu. Po wykonaniu ww. przeróbek Pojazd ten został zarejestrowany przez M. K. w J. jako samochód osobowy.

W dniu 08.10.2013 r. Naczelnik Urzędu Celnego (...)w W., w oparciu o analizę dokumentów złożonych przez M. M. (1) w Starostwie Powiatowym w W., wszczął z urzędu postępowanie podatkowe wobec M. M. (1) w sprawie określenia zobowiązania podatkowego w podatku akcyzowym z tytułu nabycia wewnątrzspółnotowego samochodu marki N. (...) o nr VIN (...) w dniu 15.07.2011 r. W toku prowadzonego postępowania w dniu 27.11.2003 r. funkcjonariusze Urzędu Celnego w W. dokonali oględzin ww. pojazdu, będącego wówczas własnością M. K., w trakcie których ustalono, iż samochód marki N. (...) o nr VIN (...) to pojazd o nadwoziu 5 – drzwiowym typu kombi van, posiadający 5 miejsc siedzących w dwóch rzędach, posiadający z przodu dwa fotele, z tyłu kanapę 3 – osobową dzieloną i składaną, był wyposażony także w pasy bezpieczeństwa. W dacie czynności oględzin pojazd ten nie posiadał jakiegokolwiek przegrody oddzielającej część pasażerską od bagażnika. W oparciu o te ustalenia, a także treść zeznań przesłuchanego w postępowaniu podatkowym w charakterze świadka M. K., który zeznał, iż kupił przedmiotowy samochód od M. M. (1) jako samochód osobowy oraz że stan tego pojazdu nie uległ zmianie od czasu jego nabycia, Naczelnik Urzędu Celnego (...) w W. decyzją z dnia 20 stycznia 2014 r. (sygn. (...) - (...) (...) - (...)) określił zobowiązanie podatkowe w podatku akcyzowym z tytułu nabycia wewnątrzspółnotowego samochodu osobowego marki N. (...) nr nadwozia VIN: (...) rok. prod. 2007 o pojemności silnika (...) w wysokości 9.755 zł.

Postanowieniem z dnia 09 września 2014 r. Urząd Celnego (...) w W. wszczął dochodzenie w sprawie o przestępstwo skarbowe z art. 54 § 2 k.k.s.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: wyjaśnień oskarżonego (k. 67-69, 29), częściowo zeznań świadka M. K. (k. 84-87, 22v), decyzji Naczelnika Urzędu Celnego (...)w W. (k.2-7v), tłumaczenia z j. angielskiego (k. 10-11), zaświadczenia o przeprowadzeniu badań technicznych (k. 12), protokołu oględzin pojazdu wraz z dokumentacją fotograficzną (k. 16-21), postanowienia (k. 23), kopii opisu zmian dokonanych w pojeździe i zaświadczenia o przeprowadzonym badaniu technicznym z firmy (...) - test (k. 82-82v), umowy kupna – sprzedaży (k. 97).

Oskarżony M. M. (1) w trakcie postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień (k. 29).

W trakcie rozprawy przed sądem oskarżony M. M. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że zakupił samochód, który był zarejestrowany na terenie Unii Europejskiej jako samochód ciężarowy, na co dostarczył dokumenty do urzędu celnego. Wskazał, że przeprowadzone badanie diagnostyczne także potwierdziło, że jest to samochód ciężarowy, samochód posiadał przegrodę (tzw. kratkę), nie posiadał tylnej części pasażerskiej. Oskarżony wskazał, że kupił ten samochód jako ciężarowy z takim też przeznaczeniem, więc nie miał potrzeby zmiany jego przeznaczenia. Z wyjaśnień oskarżonego wynika, że urząd celny wydał opinię o tym pojeździe po przebudowie przez nabywcę, który zdemontował przegrodę i zamontował tylną kanapę wraz z pasami bezpieczeństwa. Oskarżony wyjaśnił, że jeździł samochodem ciężarowym dwumiejscowym, samochód ten wykorzystywał do prowadzonej działalności, tj. wyrębu drzewa. Wyjaśnił, że opis wnętrza pojazdu wskazany w treści oględzin dokonanych na zlecenie urzędu celnego, w tym co do wyposażenia, nie odpowiada jego stanowi, gdy był przez oskarżonego zakupiony i użytkowany. Na żądanie urzędu celnego sporządził pisemny opis jego wyglądu, który nie został uwzględniony w postępowaniu podatkowym. W dniu zakupu tylna część auta nie była w całości przeszklona, za wyjątkiem tylnej szyby, wewnątrz było obite blachą. Oskarżony wyjaśnił, że samochód ten użytkował około pół roku albo dłużej, po czym sprzedał go M. K. z okolicy J.. (k. 67-69).

Sąd zważył co następuje:

Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego za w pełni wiarygodne, albowiem okoliczności przez niego wskazane, w tym co do rodzaju nabytego pojazdu, jego wyposażenia w dniu zakupu oraz w okresie użytkowania przez oskarżonego, przeznaczenia zakupionego pojazdu i sposobu jego użytkowania przez oskarżonego, a także jego stanu oraz wyposażenia w trakcie jego sprzedaży M. K., znajdują potwierdzenie w treści pozostałego materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, w tym w treści zeznań świadka M. K. złożonych na rozprawie przed sądem, ponadto przedłożonej przez oskarżonego dokumentacji w postaci umowy nabycia pojazdu N. (...) o nr VIN (...) wraz z tłumaczeniem, zaświadczenia o przeprowadzonym badaniu technicznym pojazdu, także kopii opisu zmian dokonanych w pojeździe i zaświadczenia o przeprowadzonym badaniu technicznym z firmy (...) - test (k. 82-82v), umowy kupna – sprzedaży (k. 97). Jednocześnie przeciwko przedstawionej przez niego wersji zdarzenia nie przemawiają w sposób nie budzący wątpliwości żadne inne dowody, w szczególności dokumentacja z prowadzonego w stosunku do M. M. (1) przez Naczelnika Urzędu Celnego (...) w W. postępowania skarbowego w przedmiocie określenia zobowiązania podatkowego w podatku akcyzowym z tytułu nabycia wewnątrzspółnotowego samochodu marki N. (...) o nr VIN (...). Wskazać należy, iż oskarżyciel publiczny zarzucając oskarżonemu popełnienie czynu z art. 54 § 1 i 2 k.k.s. oparł się na materiale dowodowym zgromadzonym w trakcie prowadzonego postępowania podatkowego wobec M. M. (1) w sprawie określenia zobowiązania podatkowego w podatku akcyzowym z tytułu nabycia wewnątrzspółnotowego samochodu marki N. (...) o nr VIN (...) w dniu 15.07.2011 r. (sygn. (...) - (...) (...)- (...)), w tym treści protokołu oględzin ww. pojazdu przeprowadzonych w dniu 27.11.2003 r. (k. 16) przez funkcjonariuszy Urzędu Celnego w W.. Jak wynika z treści wskazanego protokołu w trakcie tej czynności stwierdzono, że jest to samochód o nadwoziu 5 – drzwiowym typu kombi van, posiadający 5 miejsc siedzących w dwóch rzędach, z przodu dwa fotele, z tyłu kanapę 3 – osobową dzieloną i składaną, wyposażeniem zabezpieczającym w pasy bezpieczeństwa i zagłówki. Fotele oraz kanapa obszyte materiałem w kolorze grafitowym, zagłówki obszyte takim samym materiałem jak fotele przednie i tylne. P. w samochodzie, podobnie jak wykładzina, wykonana z jednolitej tkaniny na całej powierzchni. Samochód nie posiadał jakiegokolwiek przegrody oddzielającej część pasażerską od bagażnika. Ponadto samochód był wyposażony w klimatyzację, (...), elektryczne sterowane szyby przednie i tylne ogrzewanie bocznych szyby części bagażowej oraz drzwi bagażnika. Sąd nie miał wątpliwości, że treść wskazanego wyżej protokołu oględzin odzwierciedla stan i wyposażenie samochodu marki N. (...) o nr VIN (...) na datę przeprowadzenia tej czynności procesowej. Podkreślić jednakże należy, iż oględziny pojazdu zostały przeprowadzone w dniu 27.11.2003 r., a więc już po sprzedaży tego pojazdu przez oskarżonego M. K.. Jednocześnie zarówno z treści wyjaśnień oskarżonego, jak i zeznań świadka M. K. złożonych na rozprawie przed sądem, wynika, że pojazd ten uległ przeróbce poprzez nadanie cech pojazdu osobowego po jego sprzedaży M. K., co więcej, iż warunkiem nabycia przez świadka M. K. tego pojazdu było dokonanie jego przerobienia poprzez między innymi usunięcie przegrody metalowej oddzielającej przedział pasażerski od przedziału towarowego, zamontowanie tylnej kanapy pasażerskiej wraz z zagłówkami i pasami bezpieczeństwa oraz zdjęcie blach zamontowanych na szybach bocznych w tylnej części

pojazdu (k. 84-87). M. K. zeznając przed sądem bez żadnych wątpliwości potwierdził, że pojazd ten nabył jako samochód ciężarowy, co wynikało wprost z dostarczonej przez oskarżonego dokumentacji, przede wszystkim zaś okoliczność tę potwierdzał wygląd i wyposażenie pojazdu, a więc tylko dwa miejsca siedzące w części pasażerskiej, istnienie przegrody (kratki) oddzielającej część bagażową od pasażerskiej, także montaż blach zabezpieczających szyby boczne w tylnej części pojazdu. Świadek potwierdził, że dopiero po nabyciu pojazdu została dokonana jego przeróbka, tj. zamontowano tylną kanapę wraz zagłówkami i pasami bezpieczeństwa, usunięto przegrodę (kratkę) oraz blachy zabezpieczające boczne szyby w tylnej części pojazdu. Następnie pojazd ten został zarejestrowany przez M. K. jako samochód osobowy. Oceniając treść zeznań świadka M. K. Sąd miał na uwadze, iż składając zeznania przed organem celnym M. K. w całości odmienny sposób przedstawił okoliczności dotyczące nabycia ww. pojazdu od oskarżonego, wskazując, że kupił pojazd osobowy oraz zaprzeczając jakoby dokonywał jakichkolwiek przeróbek od dnia zakupu do daty oględzin pojazdu przez funkcjonariuszy urzędu celnego. Istniejące w tym zakresie rozbieżności świadek tłumaczył sugerowaniem treści składanych zeznań przez organ celny (k. 85). Oceniając zatem treść zeznań M. K. za wiarygodne Sąd uznał jedynie te złożone przez świadka przed sądem w toku obecnego postępowania, albowiem tylko te zeznania korespondują zarówno z treścią wyjaśnień oskarżonego, jak i przedłożoną przez oskarżonego dokumentacją. Z kolei zeznania złożone przez M. K. w toku postępowania podatkowego, które jak wynika z treści decyzji Naczelnika Urzędu Celnego (...) w W. z dnia 20 stycznia 2014 r. (sygn. (...) - (...) (...) - (...)), stanowiły jeden z dowodów stanowiących podstawę ustalenia, że oskarżony w celu uchylecia się od opodatkowania, nie ujawnił Naczelnikowi Urzędu Celnego (...) w W. podstawy opodatkowania od nabycia wewnątrzwspólnotowego samochodu marki N. (...) nr VIN (...), nie stanowią wiarygodnego materiału dowodowego. Biorąc powyższe pod uwagę Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego w zakresie w jakim potwierdził, że nabyty przez niego pojazd marki N. (...) o nr VIN (...) był pojazdem ciężarowym, co potwierdzał zarówno jego wygląd i wyposażenie, a także posiadana dokumentacja, w tym uzyskana od uprawnionego diagnosty po przeprowadzonym badaniu technicznym i jako pojazd ciężarowy był przez oskarżonego użytkowany, służył do prowadzenia działalności gospodarczej, tj. wyrębu drzew. Za wiarygodne Sąd uznał także wyjaśnienia oskarżonego w zakresie okoliczności dotyczących dokonania jego przeróbek w celu zmiany przeznaczenia, które zostały dokonane dopiero po sprzedaży pojazdu M. K., który jako warunek nabycia tego pojazdu wskazał na konieczność dokonania jego przerobienia i nadania cech samochodu osobowego. Sąd nie miał także wątpliwości, że oskarżony nie będąc osobą zawodowo zajmującą się obrotem pojazdami czy mechaniką samochodową, a który kupił samochód dla potrzeb prowadzonej działalności, w tym do przewożenia pilarek potrzebnych do wyrębu drzew, nie miał szczegółowej wiedzy co do rzeczywistej konstrukcji i przeznaczenia określonego przez producenta pojazdu, a swoje przeświadczenie w tym zakresie opierał się na treści posiadanych dokumentów, potwierdzających, że nabył samochód ciężarowy, jak również zewnętrznym wyglądem i wyposażeniu pojazdu, tym bardziej, że przez cały okres użytkowania pojazd ten wykorzystywał jako pojazd ciężarowy. Co więcej oskarżony sprzedając ten pojazd jako ciężarowy, uzgodnił z nabywcą M. K., że dostosuje ten pojazd do cech pojazdu osobowego poprzez zamontowanie tylnej kanapy pasażerskiej, usunięcie przegrody (kratki). Okoliczność ta w ocenie Sądu tym bardziej świadczy o tym, że oskarżony miał uzasadnione przeświadczenie, że nabył i użytkował pojazd ciężarowy.

Odnośnie pozostałych dowodów zgromadzonych w sprawie zaliczonych w poczet materiału dowodowego na podstawie art. 394 § 1 i 2 k.p.k., w szczególności w postaci: decyzji Naczelnika Urzędu Celnego (...) w W. (k.2-7v), zaświadczenia o przeprowadzeniu badań technicznych (k. 12), protokołu oględzin pojazdu wraz z dokumentacją fotograficzną (k. 16-21), postanowienia (k. 23), kopii opisu zmian dokonanych w pojeździe i zaświadczenia o przeprowadzonym badaniu technicznym z firmy (...) - test (k. 82-82v), umowy kupna – sprzedaży (k. 97), Sąd uwzględnił je przy ustalaniu stanu faktycznego nie znajdując podstaw do zakwestionowania ich autentyczności ani prawdziwości zawartych w nich treści.

W ocenie Sądu w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego po dokonaniu jego oceny w oparciu o dyrektywy wskazane w art. 7 k.p.k. należy stwierdzić, że w niniejszej sprawie brak jest podstaw do przypisania oskarżonemu M. M. (1) winy odnośnie popełnienia zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu.

Wskazać należy, iż przepis art. 54 § 2 w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. penalizuje zachowanie polegające na uchylaniu się od opodatkowania poprzez nie ujawnianie właściwemu organowi przedmiotu i podstawy opodatkowania lub

nie składaniu deklaracji i narażeniu w ten sposób podatku na uszczuplenie, gdy kwota podatku narażonego na uszczuplenie jest małej wartości. „Przedmiotem opodatkowania jest to, z czym wiąże się obowiązek podatkowy, zaś podstawą opodatkowania - ów przedmiot, ale ujęty ilościowo lub wartościowo. To ich nieujawnienie jest penalizowane w art. 54. W odniesieniu do samochodów osobowych przedmiotem opodatkowania jest import i nabycie wewnątrzspółnotowe samochodu niezarejestrowanego wcześniej w kraju oraz pierwsza sprzedaż w kraju samochodu osobowego tu wyprodukowanego lub tu sprowadzonego, a niezarejestrowanego wcześniej na terytorium Polski, od którego nie uiszczono dotąd akcyzy (art. 100 ust. 1 i 2 u.p.a.)... Podstawą opodatkowania akcyzą przy samochodach osobowych stanowi wartość celna samochodu przy imporcie lub kwota należna z tytułu sprzedaży na terytorium kraju, pomniejszona o kwotę podatku od towarów i usług oraz akcyzy należnej od tego samochodu albo kwota, jaką podatnik jest obowiązany zapłacić w wypadku nabycia wewnątrzspółnotowego (art. 104 ust. 1 u.p.a.)” (T. Grzegorzczuk w: Komentarzu do art. 54 kodeksu karnego skarbowego, Lex Omega). „Realizacja znamion deliktu karnoskarbowego z art. 54 k.k.s. może nastąpić na dwa sposoby: albo poprzez nieujawnienie przedmiotu lub podstawy opodatkowania, albo poprzez niezłożenie deklaracji podatkowej. Zaniechanie złożenia deklaracji podatkowej jest jedną z form nieujawnienia przedmiotu i podstawy opodatkowania, stąd też znamię czasownikowe "nie ujawnia" pełni funkcję subsydiarną wobec znamienia "nie składa". W tych sytuacjach, gdzie podatnik nie ma obowiązku składania deklaracji, ma natomiast obowiązek ujawnienia przedmiotu lub podstawy opodatkowania, w grę wchodzi realizacja znamienia "nie ujawnia"; w pozostałych przypadkach realizacja znamienia czynnościowego następuje poprzez zaniechanie złożenia deklaracji. Znamiona czasownikowe "nie ujawnia" oraz "nie składa", jakkolwiek nie wynika to wprost z ustawowego opisu typu z art. 54 k.k.s., są sprzężone z obowiązkiem ujawnienia i złożenia deklaracji, który wynika z przepisów prawa podatkowego. Obowiązek ten zawsze określa termin ujawnienia przedmiotu lub podstawy opodatkowania czy złożenia deklaracji. Dlatego też realizacja znamienia czasownikowego, a tym samym wszystkich znamion czynu zabronionego, następuje w momencie upływu terminu na dokonanie czynności ujawnienia czy złożenia. Ujawnić przedmiot i podstawę opodatkowania to tyle, co uczynić go jawnym organowi podatkowemu. Z reguły ujawnienie musi być dokonane w prawie przewidzianej formie. Występek ten ma charakter umyślny, przy czym w grę wchodzi jedynie zamiar bezpośredni zabarwiony chęcią uchylecia się od opodatkowania, tj. niezapłacenia należnego podatku w terminie (tak Grzegorz Łabuda w: Komentarzu do art. 54 Kodeksu karnego skarbowego, Lex Omega).

Mając powyższe na uwadze w realiach niniejszej sprawy stwierdzić należy, iż w realiach niniejszej sprawy brak jest podstaw do przyjęcia, aby oskarżony M. M. (1) nabywając w dniu 15 lipca 2011 r. samochód marki N. (...) nr VIN (...), miał wiedzę i świadomość istnienia obowiązku ustawowego ujawnienia właściwemu organowi celnemu tej czynności jako podstawy opodatkowania podatkiem akcyzowym. Stwierdzić należy, iż zgodnie z art. 100 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 106 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 06 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym przedmiotem opodatkowania w przypadku samochodów osobowych jest nabycie wewnątrzspółnotowe jedynie samochodu osobowego niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym. Oskarżony, nie będąc osobą mającą profesjonalną wiedzę w zakresie mechaniki samochodowej, czy zajmującą się obrotem pojazdami, a który incydentalnie kupił samochód dla potrzeb prowadzonej działalności, w tym do przewożenia pilarek potrzebnych do wyrębu drzew, nie miał szczegółowej wiedzy co do rzeczywistej konstrukcji i przeznaczenia określonego przez producenta pojazdu. Oskarżony działał w przekonaniu, że kupuje samochód ciężarowy, a swoje przeświadczenie w tym zakresie opierał zarówno na treści otrzymanych od sprzedawcy dokumentów, potwierdzających, że nabył samochód ciężarowy, fakcie, że pojazd ten nabył od firmy budowlanej, która był wykonawcą budowy autostrady, także zaświadczenia o przeprowadzonym badaniu technicznym wystawionym przez uprawnionego diagnostę, jak również zewnętrznym wyglądem i wyposażeniem pojazdu. Oskarżony pojazd ten kupił dla potrzeb prowadzonej działalności gospodarczej – wyrębu drzewa, w celu przewożenia narzędzi do cięcia drzew i pojazd ten w ten sposób użytkował do czasu jego sprzedaży M. K.. Co więcej również M. K. kupując ten pojazd od oskarżonego nie miał wątpliwości, że kupuje samochód ciężarowy, a mając zamiar zmienić jego przeznaczenie uzgodnił z oskarżonym, że warunkiem jego nabycia jest dokonanie w nim przeróbek w celu dostosowania do cech pojazdu osobowego poprzez między innymi zamontowanie tylnej kanapy pasażerskiej, usunięcie przegrody (kratki), czy też blach zabezpieczających boczne szyby w tylnej części pojazdu. Okoliczność ta w ocenie Sądu tym bardziej świadczy o tym, że oskarżony nie miał podstaw sądzić, że nabyty i użytkowany przez niego samochód nie jest pojazdem

ciężarowym, a jako osoba nie zajmująca się profesjonalnie obrotem pojazdami, nie miał fachowej wiedzy, co do jego rzeczywistego przeznaczenia nadanego mu przez producenta.

W świetle powyższych okoliczności Sąd uznał, iż brak jest podstaw do przypisania oskarżonemu M. M. (1) winy w zakresie zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu zabronionego, tj. umyślnego i kierunkowego działania z istniejącą u niego świadomością, że nabyty w dniu 15.07.2011 r. pojazd marki N. (...) rok prod. 2007 o nr VIN (...) wbrew treści posiadanej dokumentacji oraz cechom zewnętrznym i wyposażeniu, jest samochodem osobowym, a zatem, że w związku z tym miał obowiązek ujawnić poprzez złożenie deklaracji podatkowej właściwemu organowi celnemu tę czynność prawną jako podstawę opodatkowania podatkiem akcyzowym od nabycia wewnątrzwspólnotowego oraz zapłacić podatek akcyzowy. W związku z zaistnieniem ujemnej przesłanki procesowej, o której mowa w art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 414 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. na podstawie ww. przepisów Sąd uniewinnił oskarżonego M. M. (2) od zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu.

Z uwagi na treść art. 632 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. Sąd kosztami procesu obciążył rachunek Skarbu Państwa.